

ПРЕС КЛИПИНГ

15-18 . фебруар 2018.

НАСЛОВИ

Највеће плате у Сурчину, најмање у Трговишту (стр.3)

После радника Заставе, бонусе добијају и сви остали оружари (стр.4)

Војни синдикат: Диковић и Вулин злоупотребљавају војску (стр.5)

Сваки трећи који нема посао нема ни квалификацију (стр.5)

Стојиљковић: Партијски комесари заузели сва места (стр.7)

Највеће плате у Сурчину, најмање у Трговишту

Аутор: Јована Рабреновић

Просечна београдска плата лане је износила 60.142 динара, а новосадска 54.357 динара. Београдска општина Сурчин годинама је лидер по висини зарада у Србији, а то се није променило ни у 2017. години. Прво место по платама међу општинама и градовима држе захваљујући просечној нето плати од чак 83.797 динара месечно. Нема сумње да ова најмлађа од 17 београдских општина високи просек плата дугује пре свега Аеродрому „Никола Тесла”.

Промена практично нема ни на зачељу. Најмање су прошле године зарађивали запослени у Трговишту чији је просек плата био само 25.309. динара. У односу на њих Сурчинци су примили 58.488 динара више или три и по плате оних из Трговишта. Међу онима са најнижим просечним примањима су и житељи Димитровграда, Гаџиног Хана, Жагубице и Малог Црнића у којима плате само мало премашују 28.000 динара месечно.

Иначе, прошлогодишњи просек зарада био је 47.893 динара.

Плате су прошле године, мерено према просеку, биле веће не само у Сурчину, већ и у другим београдским општинама. Међу првих пет по висини за целу Републику су још три београдске општине – Нови Београд с просечних 74.193, Стари град с платом од 68.036 и Лазаревац где су плате износиле 65.953 динара месечно у просеку. На Врачару у коверти је просечно било 63.274 динара, а на Палилули 62.422 динара.

У београдским приградским општинама плате су знатно ниже па тако у Сопоту износе 34.711 динара, а у Младеновцу 34.717 динара.

Иначе, просечна београдска плата лане је износила 60.142 динара, а поређења ради новосадска 54.357 динара. Што се тиче војвођанских региона у западној Бачкој где су Сомбор, Апатин, Кула, Оџаци просек је био 39.562 динара. У Јужнобанатској области у ковертама је у просеку било 47.708 динара, а лидери плата у овом делу земље су Вршац с просечних 55.034 динара и Панчево у коме се зарађивало 50.090 динара.

У северној Бачкој у ковертама је у просеку било 43.606 динара, а на северу Баната 41.767 динара. И Сремци зарађују слично јер им је плата била 42.619 динара.

У Шумадији и западној Србији запослени су у просеку добили 40.649 динара. У Златиборској области запослени су кући носили 41.376 динара. У Ужицу плата је била 48.359 динара, у Севојну 54.691, а у Косјерићу 51.767 динара.

У Колубарској области плата је била 41.690 динара. У овој области највише су лајковачке плате с просеком од чак 64.606 динара, док су у Ваљево износиле 40.851 динар.

У Мачви запослени су примили у просеку 38.292 динара, а у Шапцу 41.637 динара.

И у Моравичком округу плате су сличне с просеком од 41.640 динара. Чачани, на пример, зарађују 40.537 динара, Горњомилановчани 43.710 динара, док је просечна плата у Лучанима 53.965 динара.

У Поморављу плате су још мање с просеком од 37.310 динара. У Јагодини просек зарада је 35.576 динара, а у Параћину 39.271 динар.

У Расинској области просек плата лане је био 38.190 динара, а у „престоници” Крушевцу 40.803 динара.

Сличне су плате и у Рашкој области чији је просек 37.833 динара, а у Краљеву – административном седишту области 40.423 динара.

У Шумадији плате су износиле 42.234 динара с тим што је просек вукао Крагујевац с платама од 44.176 динара.

У јужној и источној Србији прошле године месечно су запослени у просеку добијали 41.402 динара. У Бору, на пример, плате су износиле 50.052 динара, а у Неготину 48.795 динара.

У Браничевској области у ковертама је било 45.827 динара, а у Пожаревцу 53.000 динара. У Зајечарској области плата је била 38.984 динара, а у самом Зајечару 41.669 динара.

У Јабланичкој области запослени још увек мало зарађују о чему сведочи и просек од 35.708 динара. У Лесковцу плата је 36.214 динара, а у Медвеђи 45.246 динара.

Нишлије зарађују 42.449 динара, а Пироћанци 52.705 динара.

Што се тиче Подунавске области Смедеревци зарађују 50.869 динара, у Великој Плани 38.246 динара, а у Смедеревској Паланци 33.831 динар.

Ниске плате су и у Врању с просеком од 38.025 и Прокупљу где износе 35.440 динара.

После радника Заставе, бонусе добијају и сви остали оружари

Након 2.600 запослених у Застави оружју, бонус од по 10.000 динара добиће и око 8.000 радника војних предузећа Први партизан из Ужица, Крушик из Ваљева, Слобода из Чачка, Милан Благојевић из Лучана и Прва искра из Барича.

У овој синдикалној организацији напомињу, међутим, да никако не одустају од захтева да се радницима Заставе оружја исплати бонус од по 25.000 динара. Прва рата од 10.000 динара уплаћена им је прекјуче, а друге две (од по 10.000 и 5.000) очекују у марту и априлу.

Синдикат крагујевачких оружара наводи да нема информација да се у другим фабрикама исплата бонуса запосленима условљава потписивањем споразума синдикалних организација и надзорних одбора да се у предузећу убудуће неће штрајковати, као ни присиљавања радника да се писмено изјашњавају о томе да ли су за прекид протеста, што је, како овде тврде, био случај у Застави оружју.

– Због гушења синдикалних слобода и кршења уставних начела која радницима дају права на штрајк, Синдикат Застава оружје ће се обратити међународним синдикалним асоцијацијама, како би их упознали са ускраћивањем синдикалних права и слобода радника у фабрици Застава оружје чији се радници већ 165 година боре за своја радничка права – истичу у оружарској синдикалној организацији.

Петиција против приватизације

Петицију којом се од Владе Србије и Министарства одбране захтева да се Застава оружје изузме из приватизације домаће војне индустрије, предвиђене Нацртом закона о производњи и промету наоружања и војне опреме, до сада је, сазнаје наш лист, потписало више од 90 одсто од око 2.600 крагујевачких оружара. Подсетимо с овим у вези да су надлежни у Министарству одбране синдикатима фабрика Одрамбене индустрије Србије половином прошлог месеца обећали да ће о синдикалним примедбама на нови закон у МО да се разговара у седмици између 21. и 27. јануара. Обећани састанак и разговор у МО, међутим, дасад није организован.

Војни синдикат: Диковић и Вулин злоупотребљавају војску

Војни синдикат је оптужио министра одбране Александра Вулина и начелника Генералштаба Љубишу Диковића да злоупотребљавају војску.

5Пише: Данас Онлине16. фебруара 2018. 22.19 Измењено: 22.29

Фото: МОД

Војни синдикат Србије је позвао да се њихова одговорност за злоупотребу службеног положаја и злоупотреби Војске Србије у политичке сврхе, преиспита.

“Изјава министра Вулина у којој капетана ВМ назива насилником и изјава генерала Диковића у којој прети позивањем на дисциплинску одговорност капетана ВМ је бахатост, политичко насиље и најгрубља злоупотреба службеног положаја”, наводи се у саопштењу Војног синдиката.

Како се истиче у саопштењу забрињавајуће је понашање генерала Диковића који последњих дана са министром Вулином отворено “учествује у политичкој предизборној кампањи и Војску Србије користи у политичке сврхе отворено се стављајући на страну и у службу владајућих политичких странака.”

Данашња Диковићева изјава да ће против официра ВМ покренути дисциплински поступак због тога што није дозволио да га узнемиравају активисти СНС је “бахатост и најгрубља злоупотреба положаја начелника Генералштаба”.

“Он неспорно зна да не постоји ни један правни основ да се против припадника Војске Србије покрене и води дисциплински поступак због нечег што се десило ван службе, али је себи ипак дао за право да прекрши закон и официра Војске Србије провлачи кроз благо како би наставио да се додворава политичарима на власти. Од Војне полиције Диковић је добио детаљне извештаје и зна да се тог дана у Ртањској улици на Звездари није десило насиље, а још мање да је насиље извршио официр Војске Србије”, наводи се у саопштењу.

Како се даље наставља: У свему овоме Вулин и Диковић ни једног тренутка не постављају питање одакле активистима владајуће странке спискови са личним подацима грађана, зашто су активисти одбили да полиција позове хитну помоћ и прегледа их, ко је утицао на јавног тужиоца да промени своју одлуку и покрене поступак против капетана ВМ иако се у почетку изјаснио да у његовом поступању нема елемената кривичног дела и на крају, да ли је лажно пријављивање које су учинили активисти СНС кривично дело.

Сваки трећи који нема посао нема ни квалификацију

Пишу: Љ. Малешевић и Д. Млађеновић

На евиденцији незапослених у Војводини на крају прошлог месеца било је 935 лица више него на крају прошле године.

У јануару ове године у Војводини је без посла било 135.149, а месец дана раније, односно у децембру 2017. на евиденцији је било 134.214 лица. Међутим, у поређењу на исти месец прошле године број незапослених у Војводини мањи је за 23.656 лица.

У јануару ове године у севернобачком региону било је 9.877 незапослена, што је за 163 лица више него последњег месеца прошле године. Средњобанатски регион једини у Војводини

бележи пад незапослености у јануару ове године , па је на евиденцији било 12.841, што је за 296 лица мање него у децембру 2017. када је било 13.137. У севернобанатском региону било је 9.895 незапослених односно 322 лица више него на крају прошле године. Јужнобанатска област имала је 26.306 незапослених на крају јануара ове године, што је за 149 лица више него на крају децембра 2017. Западнобачка област бележи 16.032 незапослена или 410 лица више него на крају прошле године. У Јужнобачкој области било је 41.344 незапослена односно 77 више него на крају прошле године. Сремска област на крају јануара имала је 18.854 незапослена лица или 116 више него децембра 2017.

На евиденцији незапослених 34 доктора наука и 19.843 факултетлија

На крају јануара ове године од укупно 135.149 незапослених у Војводини њих 49.887 је без квалификације, 33.313 са другим и трећим степеном стручне спреме, 34.596 са средњом стручном спремом, 719 са вишом стручном спремом, 5.763 за шестим степеном и 10.843 са високом стручном спремом. На евиденцији је било и 34 доктора наука, од којих су 20 жене. У целом региону Војводине има 55.256 нестручних и 79.893 стручних лица који су пријављени на евиденцију незапослених.

Када се анализирају области у Војводини види се да највише незапослених доктора наука – 27 има у Јужнобачкој области, затим три у Западнобачкој, по два у Јужнобанатској и Средњобанатској , док у преостале четири војвођанске области нема незапослених доктора наука. Највише незапослених са факултетом има такође у Јужнобачкој области – 5.510, затим у Јужнобанатској- 1.380, па у Сремској – 1.172, док најмање факултетлија без посла има у Севернобанатској – 202.

Најтраженија средња стручна спрема

Потражња занимања према стручном спреми у јануару ове године уклапа се у слику анализе тржишта рада у прошлој години.

Наиме, према тој анализи послодавци су током прошле године у 60 одсто случајева тражили кандидате са средњом стручном спремом и оне без квалификација, а највећа потражња била је за продавцима, комерцијалистима, административним радницима, возачима, магационерима, грађевинским радницима, као и за ИТ позиције.

Велики проблем Војводине је и даље огроман број нестручних незапослених лица. Тако, рецимо, у Севернобачкој области тренутно има више нестручних него стручних лица. На евиденцији незапослених у овој војвођанској области има 4.962 нестручна и 4.915 стручна лица. И Севернобанатској области ситуација је иста: има 5.366 нестручних и 4.529 стручна лица. У другим војвођанским областима ситуација је мало боља, па тако у Средњобанатској има 5.958 нестручних и 6.883 стручна. У Јужнобанатској на крају прошлог месеца незапослено је било 11.474 нестручна и 14.832 стручна лица. Западнобачка област имала је 5.706 нестручних и 10.326 стручних, док је у Јужнобачкој области било 13.601 нестручних и 27.743 стручних лица. Сремска област на крају прошлог месеца имала је 8.189 незапослених нестручних и 10.665 стручних лица.

Према подацима из Статистичког билтена НСЗ првог месеца ове године највише су и тражена лица без занимања и стручне спреме, затим они са занатом , па тек онда са средњом стручном спремом. Од факултетлија односно лица са високом стручном спремом највећа потражња прошлог месеца била је за докторима медицине , машинским инжењерима, дипломираним професорима енглеског језика, а за докторима наука била је само једна потражња и то за технолошко инжењерство.

Стојиљковић: Партијски комесари заузели сва места

Аутор текста: Стефан Станковић

Проблем што млади и образовани не остају у Србији јесте новац, али и мотивација, овде су кључна места заузета од високих партијских комесара и комесарки без квалификација, а наша деца не могу да заузму та места, каже професор Факултета политичких наука и председник Уједињених гранских синдиката Независност Зоран Стојиљковић.

Вишак радних места, а мањак радника. До скоро би такав сценарио прижељкивале многе земље. Ипак, сада постаје ноћна мора за креаторе економских политика. Неке европске земље, попут Буграске, Словачке, Пољске и Чешке доносе специјалне законе, који треба да олакшају долазак и дужи боравак страних радника. Други их привлаче добрим платама. Мањак квалификованог кадра проблем је са којим се суочава и Француска, у којој прошле године послодавци нису успели да попуне чак 300 хиљада радних места.

Бојан Шћепановић из Менаџмент Центра Београд каже да у многим микрлокацијама у Србији, попут Суботице или Ниша не можете да нађете раднике.

"И то не причамо о високоспецијализованим занимањима, већ обичне раднике, Суботица покушава да прошири реон због превоза и тако да доведе људе, или доведе раднике из Сомбора, имате негде недостатак људи", каже Шћепановић.

Зоран Стојиљковић наводи да је та појава тренутно у Србији инцидентна, али да је то тренд који ће за двадесетак година бити присутан.

Ако младима за креативне послове дамо 1.500 евра они ће остати. Плата је један од мотива, то је основ да формирате породицу и да пристојно живите. Зоран Стојиљковић

"Зато што нас је мање, популација стари и мање је радне снаге, најобразованијих и најквалификованијих оде од 30 до 50 хиљада људи, смањујемо стопу незапослености, а нећемо да кажемо да је то и због ових фактора, људи се не пријављују више на биро рада. Наш је проблем недовољна и лоше плаћена запосленост, у Европи траже висококвалификоване раднике и вештине за које смо ми некада школовали, а сада не. Румунија је повећала плате докторима и сестрама, а код нас свака друга сестра учи немачки", рекао је Стојиљковић.

Он каже да треба да се обезбеди рад који је достојанствен, плаћен на време и пристојно, уговорен и безбедан.

На питање да ли дуално образовање може да да резултате и обезбеди кадар потребан на тржишту рада, Шћепановић каже да је чуо мишљења и за и против и да он мисли да то може да буде једно од решења.

"Неко каже то је сјајно, стварамо немачке раднике, други кажу стварамо робове. образовање треба да створи људе за посао, да буду оспособљени да могу да крену да раде. Ја кад питам машинског инжењера да ли је био у фабрици он каже не, створите неког ко теоријски зна како изгледа машина", каже Шћепановић.

Он каже и да је један од проблема и то што се мали број људ јави на огласе за посао.

"На један добијете 80 до 100 пријава, пола можете да одмах одбаците, неки не дођу, наши људи некад не знају да траже посао. Има лоше ситуације и са стране послодавца, послодавци греше у свом приступу. Једна грешка је, рецимо, неко каже ја сам дипломирани економсита, а то је парче папира, важно је шта знате да урадите, често имамо форму у глави а не суштину", истиче Шћепановић.

Професор ФПН каже да тржиште рада мора бити отворено и мора да ствара потребу за конкуритивношћу, предузетничким способностима и стицањем квалификација.

"Што се тиче дуалног образовања закон је донет а ми смо игнорисани. То јесте исплатив пројекат ако имате стратегију развоја. Зашто негујемо колективну амнезију, ми смо производили одличне занатске раднике. Дуално образовање је добро кад је стандард успостављен, кад је извршено тестирање да ли неке средине могу то да раде квалитетно и под којим условима ће бити ангажовани ти људи", каже Стојиљковић.